

[Holger Larsen.]

finder Sted efter visse Regler, saaledes at vi ikke, hver Gang Pristallet viser opadgaaende Tendens, skal behandle et nyt Forslag her.

Jeg skal, som sagt, ikke gaa i Enkelt-heder, men jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til hele Ulykkesforsikringsomraadet. Lovforslaget her er, som Ministeren allerede har nævnt, udarbejdet paa Grundlag af en Betænkning, der er afgivet af det Udvalg af sagkyndige, som den forrige Arbejds- og Socialminister nedsatte. Dette Udvalg havde faaet til Opgave at tilvejebringe et Materiale og gøre Indstilling, men ikke om en gennemgribende Revision af Ulykkesforsikringsloven, hvad jeg egentlig havde haabet og ønsket, fordi jeg er af den Formening, at selv om der her sker en Revision af Taksterne, saa er en Revision af hele Lovgivningen nødvendig. Udvalgets, altsaa det sagkyndige Udvalgs, Opgave har været begrænset til Spørgsmaalet om denne Regulering af Taksterne og eventuelt Indførelse af den automatiske Regulering som nu foreslaas. Saa snævert var Udvalgets Arbejdsgrundlag afgrænset, men da Spørgsmaalet om Tidspunktet for, hvornaar Dagpengene skulde begynde at løbe, var fremme her i Tinget i Fjor, og der under det da foregaaende Udvalgsarbejde viste sig at være en vis Interesse for at faa dette Spørgsmaal om den saakaldte 13 Ugers Bestemmelse taget op til Revision, enedes Udvalget med Ministeren om, at det sagkyndige Udvalg skulde undersøge ogsaa dette Omraade, og Ordføreren for Folketingsudvalget, Hr. Jens Chr. Christensen, udtalte den Gang her i Tinget, at Udvalget var enig om, at Spørgsmaalet trængte til en Revision. Vi var klar over, at vi maatte have tilvejebragt Materiale til Belysning af hele dette Spørgsmaal, fordi man, som jeg allerede har sagt en Gang her i Tinget, her bevæger sig paa et forsikrings-teknisk Omraade. Nu siger det sagkyndige Udvalg i sin Betænkning, at ogsaa Udvalget har været opmærksom paa Misforholdet mellem de Dagpenge, der ydes tilskadekomne i de første 13 Uger gennem Sygekassen, og de Dagpenge, der kan opnaas gennem Ulykkesforsikringsloven, men at man for øvrigt inden for dette sagkyndige Udvalg var af den Opfattelse, at Spørgsmaalet om Sammen-spillet mellem Dagpengetaksterne maatte løses i Forbindelse med eventuelle Ændringer i Sygekasseloven, og man henviste Spørgsmaalet til Behandling i det Udvalg, der arbejder med Sygekasselovens Revision.

Ministeren er altsaa enig i Udvalgets Opfattelse og har ikke stillet Forslag om Ændringer med Hensyn til 13 Ugers Be-

stemmelsen. Landstingsudvalget har, som det fremgaar af dets Betænkning, drøftet Spørgsmaalet, men har altsaa ogsaa ment, netop fordi Materialet ikke er tilvejebragt, at man ikke paa nuværende Tidspunkt kunde løse dette Spørgsmaal.

Jeg tiltræder ogsaa dette Synspunkt. Jeg gav allerede i Fjor Udtryk for, at der var Tvivl om, hvorvidt Spørgsmaalet om 13 Ugers Bestemmelsen skulde løses gennem den ene eller den anden Lov eller ved Samarbejde mellem Sygekasserne og Ulykkesforsikringselskaberne. Jeg gaar imidlertid ud fra, at naar dette Materiale kan tilvejebringes, vil man naa til, at man ogsaa politisk kan tilvejebringe et Flertal for at faa ændret Bestemmelsen, og at ogsaa Arbejdsgiverne, som er dem, der i første Række bærer Forsikringen, vil være indstillet paa at faa rørt ved dette Spørgsmaal, saaledes at man faar Dagpengene til ulykkesramte til at løbe fra det Tidspunkt, Ulykken indtræder. Jeg bygger denne Formodning paa, at adskillige Fag ved deres Overenskomster i dette Foraar har faaet gennemført Bestemmelser om, at Arbejdsgiverne udbetaler et vist Beløb om Dagen til den Arbejder, der rammes af et Ulykkestilfælde, et enkelt Fag saaledes 4 Kr. 50 Øre om Dagen. Der skulde altsaa her være en vis Mulighed for at opnaa Forstaaelse og trænge igennem med det Synspunkt, at Dagpenge af den Størrelse, som fastsættes i nærværende Lov, maa begynde at løbe straks fra Ulykkestilfældets Indtræden. Spørgsmaalet bliver da, om det skal ske paa Grundlag af Ulykkesforsikringsloven eller Sygekasseloven eller, som nævnt, ved et Sammenspil mellem disse to Love.

Jeg er ikke sikker paa, at Spørgsmaalet løses alene gennem Sygekasselovgivningen. Nu kan jeg naturligvis ikke vide, hvorledes det Udvalg, der er nedsat angaaende Revision af Sygekasseloven, tænker sig Spørgsmaalet løst, men skulde dets Tanker gaa i Retning af en Forhøjelse af Dagpengenes Maksimum, saaledes at dette Maksimum inden for Sygekasseloven kommer op i Nærheden af det, vi nu fastsætter for Ulykkesforsikringslovens Vedkommende, saa løser dette dog ikke Problemet, medmindre man da ogsaa siger til alle inden for Sygekasserne, at de skal forsikre sig for dette høje Beløb. Og saa maa Staten jo træde til med en vis Støtte til Sygekasserne, for at det kan blive overkommeligt for den enkelte at betale til en Forsikring, hvor man oppebærer et saa stort Dagpengebeløb. Man kan naturligvis ogsaa gaa den Vej at paalægge Arbejdsgiverne et Bidrag til Sygeforsikringen, men